

Vết Biên và nhữn đĩ tĩ nĩ n trẽn đĩ t Mĩ

Tác Giả: Nguyĩ n Lĩ

Thứ Tư:, 05 Tháng 11 Năm 2008 13:08

Tĩ sinh trĩĩ ng và lĩ n lĩn tĩ tĩ nh Mĩ Tho miĩ n Nam nĩĩ c Viĩ t. Hĩ c hĩ t bĩ c trung hĩ c tĩ tĩ trĩĩ ng Nguyĩ n Đĩn Chiĩ u, Mĩ Tho Đĩ nh Tĩĩ ng tĩĩ vào đĩ hĩ c luĩ t khoa tĩ iSaigon. Chiĩ n tranh quĩ c cĩ ng ngà y mĩ t mĩ rĩ ng, bĩ đĩ ng viĩn vao trĩĩ ng vĩ bĩ Thĩ Đĩ c ra trĩĩ ng vĩ i cĩ p bĩ c chuĩ n ú y. Hĩn quĩn liĩn tĩĩ p tĩ mĩ t trĩĩ n nà y tĩ mĩ t trĩĩ n khĩc và bĩ thĩĩ ng phĩ i cĩ a mĩ t mĩ t chĩn và lĩ p chĩn giĩ tĩ i nhĩ thĩĩ ng Cĩĩ ng Hĩn.

Nĩm 1975, CS vao Nam và hĩ hào anh em binh lĩn, sĩ quan, công chĩ c chĩ đĩ Cĩĩ ng Hĩn miĩ n Nam ra trĩĩn đĩĩ n. Khi vao trĩĩn đĩĩ n nhĩ mang theo quĩ n áo, đĩ ỉn trong 10 ngà y. Nhĩ ng ngĩĩ i đĩ trĩĩn đĩĩ n đĩ u yĩn chĩ là sau 10 ngà y sĩ đĩĩ c vĩ lĩ i vĩ i gia đĩn. Hĩ chĩ chuĩ n bĩ qua loa giĩ i là sĩ ng đĩ trong thĩ i gian đĩ tĩ p trung rĩ i xong viĩ c ai nĩ y vĩ nhĩ tĩĩ p tĩ c làm ỉn trĩ lĩ i vĩ nà y nĩĩ c nhĩ đĩ thĩĩ ng nhĩ t, chiĩ n tranh đĩ chĩ m đĩ t sau hĩ n hai thĩ p niĩn.

Cĩ ngĩĩ i chĩ tĩ biĩ t vĩ con, bĩ mĩ mĩ t cĩc vĩ i vĩng và khĩng ngĩ lĩ n tĩ biĩ t nà y cĩ thĩ là lĩ n cuĩ i khĩng bao giĩ gĩ p lĩ i.

Tĩ cĩ gia đĩn 1 vĩ 4 con. Lũc ra trĩĩn đĩĩ n CS khai thĩn thĩ t, đĩ y đĩ, khai đĩ khai lĩ i rĩ t nhĩ u lĩ n. Lũc bĩ thĩĩ ng cĩ a mĩ t chĩn đĩng ỉ cĩ p bĩ c thĩ u ú y, chuĩ n bĩ giĩ i ngũ. Ai cũn ngĩ tĩ là ngĩĩ i quĩ quĩ t tĩ t rĩ i, cĩ ng sĩ n sĩ tha. Buĩ n thay và đĩ c ỉc thay bĩ n cĩ ng sĩ n đĩ đĩ y đĩ a tĩ trong tù, hĩ giĩ i là tù cĩ i tĩ o trong thĩ i gian hĩ n 3 nĩm.

Vĩ i kinh nghiĩ m bĩ n thĩn trong tù, tĩ nhĩ n thĩ y bĩ n Cĩĩ ng sĩ n đĩng là lĩng lang đĩ thũ. Tĩ khĩng thĩ tĩĩ ng tĩĩ ng đĩĩ c cũn mĩ t đĩng mĩ t Viĩ t nĩi cũn, 1 thĩ tiĩ ng mà cũn lĩ i đĩ i xĩ vĩ i nhĩ ng anh em đĩ ng bĩ ruĩ t thĩ t cĩ a mĩn nhĩ mĩ t con vĩ t. Do đĩ tĩ quyĩ t đĩ nh tĩĩ ng đĩĩ ng vĩĩ t biĩn mĩ c đĩ u phĩ i bĩ lĩ i ngĩĩ i vĩ trĩ, hĩ n vĩ i 4 con thĩ sau mĩ t thĩ i gian cĩ ng sĩ n thĩ vĩ.

Bĩn đĩm tĩ cũn vĩ i mĩ t ngĩĩ i bĩ n thĩn leo lĩn mĩ t chĩĩ c thuyĩ n nhĩ ra khĩ i chuyĩ n qua mĩ t chĩĩ c giĩ i là tũ chĩ a đĩĩ c 18 ngĩĩ i cĩ đĩn ỉĩ n đĩn bĩ sau khi đĩ đĩng 3 lĩĩ ng vĩng.

Tũ đĩ n gĩ n bĩ biĩ n Thĩi Lan thĩ bĩ bĩ n hĩ i tĩ c uy hĩ p bĩ t 6 ngĩĩ i đĩn bĩ con gĩi lĩn tũ cĩ a cũn, nhĩ ng ngĩĩ i đĩn ỉĩ n trĩn cũn lĩ c soĩt lĩ y hĩ t đĩ đĩ c trĩn ngĩĩ i nhĩ đĩ ng hĩ đĩo tay, giĩy chuyĩ n vĩng, cĩ rĩ và đĩ c thĩĩ ng tũ cho chĩn lũn mĩ t tang chĩĩ ng.

Vết Biên và nhân vật nổi trên đất M

Tác Giả: Nguyễn Lê

Thứ Tư:, 05 Tháng 11 Năm 2008 13:08

Tôi và một thanh niên trẻ tuổi bám vào nhông chiếc bình đựng nước sau khi đã uống hết, lênh đênh trên biển buyn ngày đêm. Buyn ngày, buyn đêm không ăn không uống, không biết cá mập nuốt. Không nhìn thấy trên sao thân xác con người có thể chịu đựng dai nhả vậy được?

Tôi phải cảm ơn Trời đã cho tôi được sống sót với người thanh niên cùng trôi dạt vào bờ biển. Người biển cùng ra đi với tôi đã bám xác trên bờ biển cùng với 14 người trong tàu. Sáu người đàn bà biển biển hải tặc bắt lên tàu, sống sót được 2 người sau cuộc điu tra của phái đoàn Liên Hiệp Quốc.

Được qua đời như tôi M với tuổi 30 là bất thường tàn tật, nghề nghiệp chuyên môn không có, sức khỏe không có, không làm việc lao động được. Còn một con đường duy nhất là cướp sách trên thuyền. Với ý chí quyết không quỳ gối khó khăn tôi đã lấy được bằng cấp nhân và xin được một vị trí trong cơ quan của chính phủ liên bang.

Trong thời gian đi học một phần được học bằng chính phủ giúp đỡ một phần mình đi học và nhông lúc rảnh rỗi cũng đi làm nhông việc tay chân kiếm thêm tiền gửi và giúp với con đang bị thiêu thân nghèo khổ phải ôm đàn con thơ vất vả túc bên ngoài.

Tôi viết biên năm 1987 trong hoàn cảnh thiếu thốn nhất sinh sống một xác trên biển cả chúng còn bao giờ gặp lại được với yêu con thơ. Sau 14 năm trôi dạt đáng sợ nhất thân mình nơi xa quê người, không hàng, không bà con. May mắn thay sau khi làm đơn xin đoàn tụ tôi đã được gặp lại người và yêu điu năm nào cùng 4 đứa con nay đã lớn tuổi ng ng. Năm 2001 là năm tôi ghi nhớ mãi mãi trong đời, năm mà cuộc đời tôi hải sinh bước sang một khúc rẽ mới.

Hai đứa con lớn của tôi hải còn ở trong nước thiêu ăn, hoàn cảnh nghèo không được ăn uống đầy đủ trong lúc tuổi 1 ngày 1 lớn lên nên qua M một cuộc điu ăn thả thân hình vụn vò nát, không được chiu cao. Còn 2 đứa nhả với điu ăn đầy đủ chúng lớn nhả thổi có da có thịt, cao lớn nhả người M.

Ban ngày đi làm ban đêm đi học thêm. Vì đã có căn bệnh nên sau 2 năm vất vả làm vất vả học miết mài không còn biết đến chuyện bên ngoài tôi đã lấy được bằng master. Sống chết hải tôi đã lấy

Vết Biên và mảnh đời tôi trên đất Mỹ

Tác Giả: Nguyễn Lê

Thứ Tư, 05 Tháng 11 Năm 2008 13:08

Đôi lúc bạn nghĩ tôi sẽ vượt luật khoa sau 3 năm dùi mài kinh sử. Hy vọng mai một khi thêm tôi khi mảnh văn phòng luật sư.

Vì tôi thấy tôi ngày đêm vất vả vất vả làm vất vả học cũng đi kiếm việc làm phụ giúp chúng con lo việc gia đình. Cuối cùng tôi đã dành dụm được một số tiền sau khi trả hết tiền vay nợ đi học và đất tiền của mua được 1 căn nhà 3 tầng. Các con tôi thì 2 đứa đã vào đại học và 2 đứa sắp học xong bậc trung học.

Hoàn cảnh ông thiêu tá trong binh chúng tôi thì may mắn hơn tôi rất nhiều. Ông đem vợ con vào phi trường Tân Sơn Nhứt đêm 29 rạng 30 tháng 4 năm 75. Tối sáng ngày 30 tháng 4 chiếc trực thăng cuối cùng chở vợ con ông và các binh sĩ thủy quân lục chiến Mỹ rời khỏi Việt Nam. Ông được chiếc trực thăng bốc chúng ra hàng không mẫu u hạm Midway đậu ngoài khơi và chuyển đến Wake và căn cứ hải quân Mỹ tại Phi Luật Tân.

Ông hoàn toàn may mắn không bị thương sứt mẻ đầy đũa trong tù, bị đói khát, mất mát do mất nhân phẩm của con người. Ông không phải trải qua những giờ phút hãi hùng trên biển cả, mất mát gió lốc và chiếc tàu nhỏ chiếc lá tre giữa biển cả mênh mông.

Tôi cùng ông ôn lại quá khứ của chúng tôi chiếc trực thăng trở về năm 1975 tới năm 2004 trên một chuyến xe buýt tại Atlantic City bang New Jersey. Hành trình chuyến xe dài hơn một tiếng đồng hồ, chúng tôi trò chuyện mãi mãi tới tận bến xe lúc nào không hay. Chia tay tôi biết còn luyện tập những giây phút đã qua trong lòng thắp nghĩ sao thắp gian trôi mau như vậy?